

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 87/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť P. K., trvale bytom B., prechodne bytom B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 523/10 a konaním, ktoré mu prechádzalo, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2011 doručená sťažnosť P. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. VI/2 Pz 523/10 a konaním, ktoré mu prechádzalo.

2. Sťažovateľ svoju sťažnosť okrem iného odôvodnil tým, že „... podal na Generálnu prokuratúru... podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17CoE/80/2010-114 zo dňa 28. mája 2010.

Generálna prokuratúra... vybavila podnet sťažovateľa odstúpením na vybavenie Krajskej prokuratúre Banská Bystrica. Krajská prokuratúra vybavila podnet sťažovateľa... písomnosťou Kc 149/10-7 zo dňa 13. 08. 2010 s odôvodnením, že súdne rozhodnutie, proti ktorému sa sťažovateľ domáha podania mimoriadneho dovolania je vylúčené z predmetu mimoriadneho dovolania. Zákon podanie mimoriadneho dovolania podľa názoru krajskej prokuratúry proti takému rozhodnutiu výslovne nepripúšťa. Podnet sťažovateľa krajská prokuratúra z uvedeného dôvodu odložila.

Sťažovateľ sa podnetom podaným dňa 19. 08. 2010 na Generálnu prokuratúru ... domáhal preskúmania postupu a rozhodnutia Krajskej prokuratúry Banská Bystrica Kc 149/10-7 zo dňa 13. 08. 2010 a podania mimoriadneho dovolania.

Podnet vybavila Generálna prokuratúra... písomnosťou VI/2 Pz 523/10-7 zo dňa 10. 09. 2010 tak, že... nezistila dôvod na podanie mimoriadneho dovolania, preto podnet na podanie mimoriadneho dovolania bez prijatia opatrení odložila.

Sťažovateľ sa opakovaným podnetom z 12. 11. 2010 domáhal preskúmania postupu a rozhodnutia prokurátora Generálnej prokuratúry... VI/2 Pz 523/10-7 z... 10. 09. 2010.

Opakovaný podnet sťažovateľa vybavila Generálna prokuratúra... priamy nadriadený prokurátora generálnej prokuratúry, riaditeľ netrestného odboru... Tento zotrval na stanovisku, ktoré zaujala generálna prokuratúra listom z 10. septembra 2010 zn. VI/2 Pz 523/10. Žiadosti sťažovateľa o podanie mimoriadneho dovolania vyhovené nebolo.“.

3. Sťažovateľ je toho právneho názoru, že postupom generálnej prokuratúry došlo k porušeniu jeho základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby takto rozhodol:

„Základné práva sťažovateľa... na súdnu a inú právnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, práva na verejné prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, práva na spravodlivý proces, upraveného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, práva na rozhodnutie jeho veci podľa právnych noriem, vykladaných ústavne konformným spôsobom a práva na účinný opravný prostriedok pred národným orgánom upraveného v čl. 13 Dohovoru, postupom a rozhodnutím Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci VI/2 Pz 523/10 a konaním ktoré mu predchádzalo boli porušené.

Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky sa nariaďuje konať vo veci podnetu sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 17 CoE/80/2010 zo dňa 28. mája 2010.“

5. Sťažovateľ zároveň požiadal o vydanie dočasného opatrenia, ktorým by ústavný súd do vydania nálezu rozhodol, že *„pozastavuje a odkladá vykonateľnosť exekúcie EX 415/08 vedenej na exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. P. K...“*. Ďalej sťažovateľ požiadal o ustanovenie advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

8. Ústavný súd zo spisu a z jeho príloh, ako aj zo spisu generálnej prokuratúry zistil, že sťažovateľ napáda oznámenie prokurátora generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 523/10-7 z 10. septembra 2010, ktorým mu bolo oznámené, že jeho podnet na podanie mimoriadneho dovolania odkladá.

II.A

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

9. Ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní zaoberal časťou sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a to nevyužitím práva generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podať mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 CoE/80/2010 z 28. mája 2010, keď podľa názoru sťažovateľa boli splnené podmienky na jeho podanie.

10. V napadnutom oznámení generálnej prokuratúry sa uvádza: *„Preskúmal som súdny spis zn. 1 Er 968/2008 a dozorový spis krajskej prokuratúry... Z vecného hľadiska som nezistil dôvod na postup podľa § 243e ods. 1 OSP a preto Váš podnet odkladám.*

Podstata Vášho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania je totožná s Vaším odvolaním sa proti uzneseniu súdu prvého stupňa. Stotožňujem sa s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý uznesením z 28. mája 2010 č. k. 17CoE 80/2010-114, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

V podrobnostiach poukazujem najmä na stanovisko krajského súdu vyslovené na strane dva posledný odsek a strane tri cit. uznesenia. “

11. Zákonné predpoklady na podanie mimoriadneho dovolania sú upravené v § 243e a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Z uvedených procesných ustanovení jednoznačne vyplýva, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, využitie ktorého patrí výlučne generálnemu prokurátorovi. To znamená, že nejde o základné právo sťažovateľa, ktoré by bolo možné zahrnúť pod čl. 46 ods. 1 ústavy (prípadne právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

12. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu na vyhovie podnetu fyzických osôb alebo právnických osôb na podanie mimoriadneho dovolania neexistuje právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho prijatie, resp. akceptovanie, a teda generálny prokurátor nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Je na voľnej úvahe generálneho prokurátora rozhodnúť o tom, či podá, alebo nepodá mimoriadne dovolanie. Ústavný súd v tejto súvislosti viackrát vyslovil, že oprávnenie na podanie mimoriadneho dovolania nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana (I. ÚS 19/01, II. ÚS 176/03, IV. ÚS 344/04, II. ÚS 144/05).

13. Keďže v danom prípade nevyužitím práva generálneho prokurátora podať proti namietanému rozhodnutiu krajského súdu sp. zn. 17 CoE/80/2010 z 28. mája 2010 mimoriadne dovolanie nemohlo dôjsť k porušeniu označeného základného práva sťažovateľa, ústavný súd túto časť sťažnosti pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

14. Nad rámec uvedeného – v súvislosti s prejavom nespokojnosti sťažovateľa s napadnutým prípisom generálnej prokuratúry – ústavný súd konštatuje, že obsahom

základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je záruka, že rozhodnutie súdu alebo iného orgánu verejnej moci (v danom prípade stanoviska orgánov prokuratúry Slovenskej republiky) bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu alebo iného orgánu, ktorý je nositeľom verejnej moci (v danom prípade generálna prokuratúra), bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako dostatočne odôvodnené, preskúmateľné a nearbitrárne. V opačnom prípade ústavný súd nemá dôvod zasahovať do postupu a rozhodnutí súdov a orgánov verejnej moci konajúcich v rámci a podľa im zákonom zverených kompetencií, a tak vyslovovať porušenia základných práv (obdobne napr. I. ÚS 50/04, III. ÚS 162/05). Ústavný súd nezistil pochybenia ani v tomto ohľade.

II.B

K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 13 dohovoru

15. Následne sa ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zaoberal tou časťou, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 13 dohovoru postupom a rozhodnutím generálnej prokuratúry vo veci sp. zn. VI/2 Pz 523/10.

16. Porušenie označených práv vidí sťažovateľ v rozsahu uvedenom v časti II.A, teda v tom, že generálna prokuratúra nevyhovela jeho opakovanému podnetu na podanie mimoriadneho dovolania. Pokiaľ sťažovateľ namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd konštatuje, že keďže nedospel k záveru o porušení sťažovateľovho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a nezistil ani arbitrárnosť namietaného postupu generálnej prokuratúry, nemožno jej postup ani napadnuté oznámenie kvalifikovať ako ústavne nesúladne ani s porušením čl. 48 ods. 2 ústavy (namieta porušenie základného práva na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti a na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom). Ústavný súd napokon konštatuje, že generálna prokuratúra postupovala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 153/2001 Z. z.

o prokuratúre v znení neskorších predpisov a tiež s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. To, že po posúdení všetkých okolností daného prípadu dospela generálna prokuratúra k inému záveru, a tým sa nestotožnila s očakávaniami a predstavami sťažovateľa, ešte neznamená, že mohlo dôjsť k porušeniu jeho práva podľa čl. 13 dohovoru. Vo vzťahu k uvedenému namietanému porušeniu práva ústavný súd pripomína, že ak orgán štátu aplikuje platný právny predpis, jeho účinky (dôsledky) použitia nemožno považovať za porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 81/00, II. ÚS 63/03), a preto ani napadnutý postup generálnej prokuratúry nesignalizuje žiadnu možnosť priamej príčinnej súvislosti s porušením práva sťažovateľa mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom podľa čl. 13 dohovoru.

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

III.

18. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bezpredmetné rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o vydanie dočasného opatrenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. marca 2011